

METINIS "AMERIKOS LIETUVIO"

ISVAŽIAVIMAS!

TUKSTANČIAI LIETUVIŲ IŠ RYTINIŲ VALSTIJŲ DALYVAUS ŠIAME IŠVAŽIAVIME

SEKMADIENY 6 RUGSEJO

(PRIEŠ PAT LABOR DAY)

(SEPTEMBER, 1936 M.)

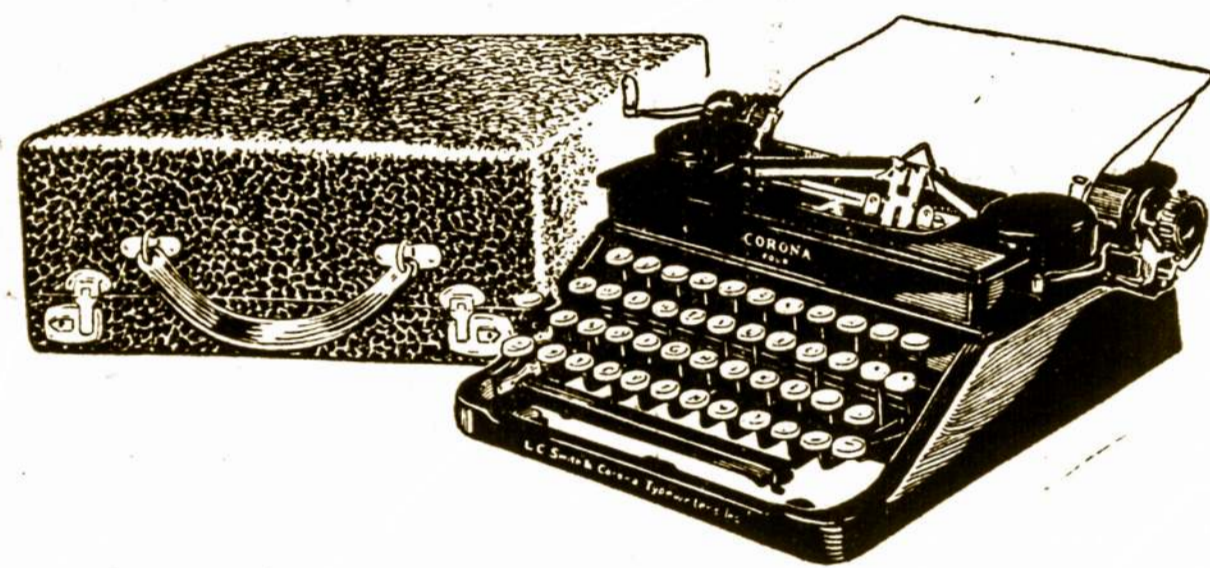
Jurgio Babrausko Girioje

Manville Road

Leicester, Massachusetts

Tai viena iš patogių vietų, tarp aukštų miško medžių, kur žmogus gali atsigaiivinti. Yra šokiams svetainė, plačios verandos ir vieta sportams ir žaidimams. Parengimo programa tęsis per ištisą pusdienį. Šokiai tęsis iki vakaro vėlumai. Išlaimėjimų traukimas įvyks pavakaryje.

Programa susidės iš muzikos, sporto, rungtynių, prakalbų, dainų, laimėjimų ir kitokių margumynų. Svečiai bus pavaišinti kuo skaniausiais valgiais ir gėrymais.

Čia šiame paveiksle matote rašomosios mašinelės "CORONA" atvaizdą, kuri yra leidžiama išlaimėjimui kaipo vienas iš 10 laimėjimų. Ta mašinelė yra \$60. vertės ir tik šią savaitę pasirodė ant marketo. Jei lietuvis ją laimės, galės be atlyginimo įsitaisyti ir lietuviškus akcentus.

10 LAIMEJIMŲ VIRŠ \$150.00 VERTES

- 1-mas — Rašoma Mašinė
- 2-tras — Rankinis Laikrodėlis
- 3-čias — Plunksnų Setas
- 4-tas — Gintaro Karoliai
- 5-tas — Foto Traukt Aparatas
- 6-tas — Žiuronas (binoklis)
- 7-tas — Penki Doleriai (pinigais)
- 8-tas — Trys Doleriai (pinigais)
- 9-tas — Du Doleriai (pinigais)
- 10-tas — "Am. Lietuvis" metams

TEMIK Važiuodami per Worcesterį važiuokite iki Miesto Rotužės, nuo čia imkite South Main gatvę ir važiuokite tiesiog iki Webster aikštės, kur Main gatvė pasisuka į dešinę pusę; pavažiavę 9-tu keliu per kokią 15-20 minučių matysite į dešinę pusę sportų aikštę, gi skersai kelią geltoną plytų bažnyčią, čia pat po dešine yra pirma gasolino stotis, kur bus prikaltos pikniko iškabos; tuojau už tos gasolino stoties imkite kelią po dešine, pavažiavę kokia 3 ar 5 minutes rasite pikniką į kairiąją, ten automobilių tvarkytojas parodys, kur reikia automobilis pastatyti.

APIE ĮVAIRIUS DAIKTUS

Londono Bokštas

Londono bokštas, "The Tower of London", kiekvienu savo kambariu, kiekvienu langu galėtų papasakoti apie tragedijas, apie senovės žiaurumą ir barbariškumą. Patarlė sako, kad "išeiti iš bokšto tėra vienas kelias, ir to kelio gale — ešafotas". Kitiems ir tas kelias nбудavo laisvas, jie budavo nužudomi ar supudomi tarp pilkų bokšto sienų.

Senai, Kalėdų šventės metu, Vilhelmas užkariautojas, atvykęs su savo normanais kariais į Britanijos salą ir laimėjęs kovą ties Hastingu, žygiavo Londoną. Londoniečiai nesipriešino jam, žinodami, kad jų pasipriešinimas būtų bergėdžias. Tai buvo 1078 metais. Vilhelmas, rupindamasis apginkluoti Londoną, statė bokštą, ir statybos darbus prižiūrėti pavedė vyskupui Gundulfui iš Ročesterio. Bokštas iškilo rytinėje Londono dalyje ir nuo to laiko jam teko važduoti ne vieną anglų istorijos momentą. Viena bokšto dalis vadinama dar ir kruvinoju bokštu — Bloody Tower. 1483 m. žudikas karalius Ričardas III paima nelaisvės teisėtą karalių Edvardą V-jį ir du jo mažus sunus ir visus uždaro bokšte. Berniukai miega krviname bokšte. Ričardas atsiųsti žudytojai Myles Forest ir John Dighton įslenka į jų kambarį. Karalius įsakė nužudyti princus be kraujo praliejimo. Zudytojai troškina berniukus, užspaude jiems ant veidų priegalves. Jaunesnysis buvo pabūdes — jis gavo smugį peiliu į krutinę.

Kitas vaizdas — 1554 m. prie išdavių vartų ant Temzos sustojo valtis ir iš jos išsoko jauna 21 m. amžiaus mergina. Tai Elzbieta, vėliau buvusi Anglijos karalienė. Dabar ji Marijos Tudor nelaisvėje. Ji apgyvendinama karališkuose kambariuose ir gauna geresnį negu kiti kaliniai maistą. Berniukas, atnešdavęs jai gėlių, pavaromas, jį žada nuplakti jei jis čia dar pasirodys su gėlėmis.

Jos kalėjimo prižiūrėtojas Sir Henry Bedingfield daro visa, ką gali, kad jai būtų lengviau kelti nelaisvės našta. Vėliau Elzbieta, likusi karaliene, nekentė to Bedingfieldo: "Kai man reikės koki kalinį griežtai ir kietai prižiūrėti, aš pašauksiu tamstą." Torturų kambarys žemai, rusy. Kankinamas kažkoks Johnson, pagautas parlamento rusiuose prie statinių su paraku. Karaliaus Jokubo I-jo įsakytu kančiomis išgauti jo sąmokslu dalyvius. Jis prisipažino, jo vardas Guy Faisker. Išdavė dalyvius. Kartuvės.

Kita moteris belaisvė — Katarina Howard, penktoji Henriko VIII-jo žmona. Vos 21 m. amžiaus. Ji susirupinusi dėlto, kaip ji atrodys ant ešafoto, prie kaladės, kur kirs jai galvą. Prašo atnešti kaladę vidun, repeticijomis. Ir ji atlieka repeticiją išvakarėse prieš savo bausmę.

Buvo ir pabėgimų. Lordas Nithsdale, 39 m. škotas didikas, pasmerktas mirti už dalyvavimą Jakobitų sąmokslu 1715 m. Žmonės susirinko ant bokšto kalnelio žiūrėti egzekucijos. Baudžia-

ARĖJAS VITKAUSKAS
JUOKAS IR AŠAROS

Su sužeista širdim aš einu per pasaulį, sau ant lupų išrašęs ženklą šypsenos... Kad atminimai atima man saulę — iš elgesio ir žodžių niekas nežinos. Ir — "kas kam darbo!" Tegul kvailiai verčiau mane puotauti, klykti, gerti su visais — aš gėrimą išliesiu tyliai kur į kerčią ir, žinoma, skausmu nesidalysiu aš su jais... Jei nori žioplis "tetos" anekdotų — galiu aš juos sakyti per naktis... Bet ne su kiekvienu idiotu paverks drauge mana širdis... Kas nori juoko — nepavydžiu! Galiu aš juoktis... Bet mana žaizda, nors smaugs krutinę savo dydžiu, nebus sočių poniūčių pašaipai! Eikš čion, dažyta, pasigėrus, tetule arba mergina! Tu juoksis, šonus nusitvėrus, jei juoko vieno tau gana! Bet jeigu kas iš viso burio kartumą mano pastebės ir žvilgsnį mano slaptą niurų, ir mano juoko nenorės, — aš tą galiu, visus palikus, lydėti į tuščius laukus ir — kol ištis aušros kasnykas — širdies parodyti skausmus, prie jo krutinės prisiliesti ir verkti ligi ryto dviese...

Detroit, Mich., 1934. VII. 11 d.

mojo nėra. Jo nesuranda bokšte. Ryto metą buvo atėjusi jo žmona su dviem kitom moterim atsisveikinti prieš jo mirtį. Jas inleido pas jį. Praėjo kiek laiko. Sargybinis išleido iš bokšto keturius moteris. Jos visos verkė, ir susijaudinęs sargybinis nei nepastebėjo to, kad buvo inleidi tris ponias, o išleido ketu-

rias... Nithsdale'io žmona apren-gė jį moteriškais rubais, nupudravo veidą ir visos keturios laimingai išėjo in laisvę. Jie pabėgo in Doverį, persikėlė per kanalą in Prancuziją ir vėliau pasiekė Romą, kur dar gyveno 28 metus. Rodomas kambarys, kur Henriko VIII-jo žmona Anna Boleyn

rašė savo vyrui laišką, maldaudama jį palikti jai gyvybę. Iš to kambario lango ji matė paskutinį kartą saulėtekį. Kitame kambariu 1534 m. buvo uždarytas 76 m. senelis vyskupas Fisher, be tinkamo maisto, ligonis, be rubų. Čia jis kentėjo per 14 mėnesių. Po to jį išvedė iš bokšto ir nukirto galvą. Jo galva buvo iškelta viršum bokšto, kad minios galėtų matyti, kaip karalius keršija tiems, kas jo neklauso. Miniuje buvo žmonių, mačiusių aplink Fisherio galvą spindintį raštą.

"Bokšte" buvo ir suktybių. Vienas jo viršininkų, gaudavęs Elzbiotos laikais 200 svarų algos metams, pelnė dar ir kitais būdais. Jis kilnesniuosis savo kalinius kviesdavo pas save pietų, vaišindavo juos vynu ir patiekdavo labai augštas sąskaitas. Kitiems siuldavo apsigyvenę jo bute ir užmokėti už buto baldus. Kaliniui netekus ant ešafoto galvos, tų kambarių baldai pasilikdavo kitiems, kurie ir vėl sumokėdavo už juos viršininkui. Kas nesutikdavo mokėti, turėdavo grįžti in rusį, gulėti ant šaltų ir šlapių plytų, pajusti sunkius grandinius ant rankų ir kojų.

Kitas bokšto valdytojas John Barkstead tarnavo Cromwell'o laikais. Buvo turtingas. Cromwell'ui mirus, Angliją valdė jo sunus Ričardas Cromwell, turėjęs sąskaitų su Barksteadu. Šis, kažkur bokšte užkasęs 7,000 svarų, pabėgo in Olandiją. Buvo iš ten pargabentas atgal in Londoną ir 1662 m. pakartas. Jo turtų ieškojo bokšte garsusis dienoraščių autorius Samuel Peppys, bet nerado.

Londono bokštas yra viena garsiausių ir inžymiausių Londono vietų, susijusių su įvairia ir turininga Anglijos istorija.

K. V-as.

JUOKAI

NEISDUODA PASLAPTIES

Mokytoja (dešrininko dukteriai): Pasakyk man, Onute, iš ko daromos dešros?

Mergaitė tyli.

— Juk esi mėsininko duktė, tai privaletum žinoti.

— Mačiau, kaip dirba, bet tėvelis uždraudė apie tai pasakoti, — atsakė nedrąsiai mergaitė.

Teisėjas į arkliavagį — Jei tamsta šituo spendimu nepatenkintas, tai galite apeliuoti į apygardos teismą.

Arkliavagis — Ačiu už patarimą, pona teisėjau, bet apeliuoti aš nemanau; noriu tuos dvejus metus kalėjime pabūti laisvas nuo teismų. Įgriso jie man ligi gyvo kaulo...

Policininkas — Tai tamsta sakai, kad šita piniginė yra tamstos? Reiškia, tamsta ją pameitė?

— Taip, tai yra ta pati piniginė, kurią aš pamečiau.

— O kuo tamsta gali tai įrodyti?

— Ogi tuo, kad visos mano kišenės kiauros.

Ponia klausia samdomos tarnaitės — Bet ar tamsta moki gražiai auklėti vaikus, ar moki tinkamai juos prižiūrėti?

Tarnaitė — O taip, ponitė. Aš tarnavau pas tokius ponus, kurie turėjo keturius vaikučius. Jei vaikučiai būtų gyvi, aš ir toliau bučiau pas juos tarnavusi.

— O ar jie visi mirė?

— Taip. Vienas per langą iškrito, antras vaisių persivalgęs numirė, trečią automobilis suvažinėjo, o ketvirtas man bemaudant vonioje prigirė...

